Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

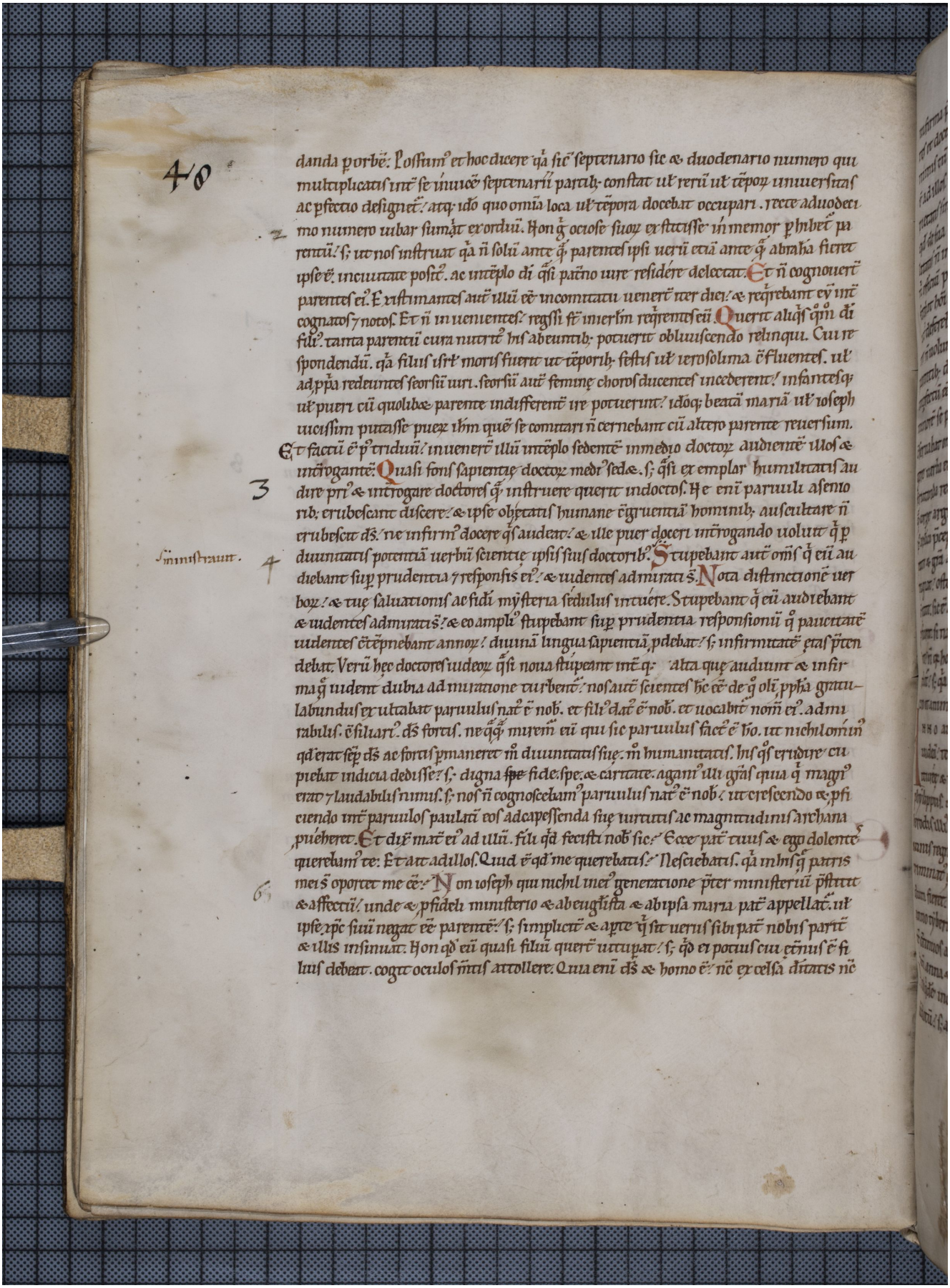

40

danda porbē: Possum⁹ et hoc dicere q̃a sic̄ septenario sic & duodenario numero qui
multiplicatis int̄ se ūnuq̃ē septenarij partib̄ constat ut rerū ut tēpor̄ uniuersitas
ac pfectio designet̄: atq̃ ido quo omia loca ut tēpora docebat occupari. recte aduodeci
mo numero ubar sumat̄ ex ordiū. Non g̃ ociose suor̄ ex stirpe ūi memor phibet̄ pa
rentū: s; ut nos instruat q̃a ñ solū ante q̃ parentes ipsi uerū etiā ante q̃ abraha fieret
ipse ē: inciuitate postē. ac intēplo di q̃si patno iure residere delectat. Et ñ cognouerī
parentes ei⁹. Existimantes aut̄ illū ē incomitatu uenerī rer die: & requirebant eū int̄
cognatos ⁊ notos. Et ñ inuenientes: regressi sūt in ierlim requirentes eū. Quem aliq̃s q̃m di
filii⁹ tanta parentū cura nutrit̄ his abeuntib̄ potuerit obliuiscendo relinqui. Cui re
spondendū. q̃a filius isrt̄ moris fuerit ut tēporib̄ festis ut ierosolima ē fluentes. ut
ad ppia redeuntes seorsū uiri. seorsū aut̄ femine choros ducentes incederent: infantes q̃
ut pueri cū quolibet parente indifferenter ire potuerunt: idoq̃ beatā mariā ut ioseph
uicissim putasse puer ihm quē se comitari ñ cernebant cū altero parente reuersum.
Et factū ē p̄ triduū: inuenerī illū intēplo sedentē: in medio doctor̄ audientē illos &
interrogantē: Quasi fons sapientie doctor̄ medi⁹ sed&. s; q̃si ex emplar humilitatis au
dire pri⁹ & interrogare doctores q̃ instruere querit indoctos. He enī parulī asenio
rib̄ erubescant discere: & ipse obtatis humane ēgruentiā hominib̄ auscultare ñ
erubescit ds: ne infirm⁹ docere q̃s audeat: & ille puer doceri interrogando uoluit q̃ p
duuntatis potentiā uerbū scientie ipsis suis doctorib̄. Stupebant aut̄ omis q̃ eū au
diebant sup prudentia ⁊ responsis ei⁹: & uidentes admirati s. Nota distinctionē uer
bor̄: & tue saluationis ac fidi mysteria sedulus intuere. Stupebant q̃ eū audiebant
& uidentes admiratis: & eo ampli⁹ stupebant sup prudentia responsionū q̃ paucitatē
uidentes ēstēpnebant annor̄: diuina lingua sapientiā pdebat: s; infirmitatē etas pten
debat. Verū hec doctores iudeor̄ q̃si noua stupeant int̄ q̃ alta que audiunt & infir
ma q̃ uident dubia admiratione turbent̄: nos aut̄ scientes hc ē de q̃ olī ppha gratu-
labundus exultabat paruulus nat̄ ē nob. et filius dat̄ ē nob. et uocabit̄ nomen ei⁹. admi
rabilis. ē siliart̄⁹ ds fortis. ne q̃q̃ mirem eū qui sic paruulus fact̄ ē ho. ut nichil omino
qd erat sēp ds ac fortis pmaneret in diuuntatis sue: in humanitatis. his q̃s erudire cu
piebat indicia dedisse: s; digna spe fide. spe. & caritate. agam⁹ illi gias quia q̃ magn⁹
erat ⁊ laudabilis nimis. s; nos ñ cognoscebam⁹ paruulus nat̄ ē nob: ut crescendo & pfi
ciendo int̄ paruulos paulatī eos adcapessenda sue iuuentis ac magnitudinis archana
puberet. Et dix̄ mat̄ ei⁹ ad illū. fili q̃d fecisti nob sic: Ecce pat̄ tuus & ego dolentes
querebam⁹ te: Et ait ad illos. Quid ē qd me querebatis: Nesciebatis. q̃a in his q̃ patris
mei s oportet me ē: Non ioseph qui nichil inei⁹ generatione pter ministeriū pstitit
& affectū: unde & pfidelis ministerio & abeuglista & abipsa maria pat̄ appellat̄. ut
ipse xpc suū negat ē parentē: s; simplicit̄ & apte q̃ sit uerus sibi pat̄ nobis parit̄
& illis insinuat. Non qd eū quasi filiū quer̄ utcupat: s; q̃d ei potius cui ēnus ē fi
lius debet. cogit oculos mtis attollere. Quia enī ds & homo ē: nē ex celsa dnatis nē

3

4 ministrauit.

6